

landes og Madagaskars interesser, hvis landbrugsprodukter svarer til eller konkurrerer med varer, som påvirkes af den fælles politik.

B. Den fælles prispolitik.

49. Der består forskelle mellem priserne på landbrugsprodukter i medlemslandene, og gennemførelsen af et fælles landbrugsmarked forhindres af en manglende fælles prispolitik på dette område.

Som grundlag for Fællesskabets fremtidige politik på dette område vil Kommissionen fremlægge et forslag vedrørende de kriterier, der skal anvendes ved fastsættelsen af indikativpriser for landbrugsprodukter. Følgende grupper af kriterier vil kunne komme i betragtning i så henseende:

- a) Kriterier vedrørende landbrugernes og landarbejdernes indkomster.
- b) Kriterier vedrørende tilpasning af produktionen til efterspørgslen.
- c) Kriterier vedrørende den almindelige økonomiske udvikling.

50. Kommissionen vil snarest muligt fremsætte forslag til en prispolitik i overensstemmelse med målsætningerne i Traktatens artikler 110 og 39.

Fællesskabet vil fastsætte bestemmelser, der tager sigte på at hæve indkomsterne for dem, som er beskæftiget ved landbrug inden for Fællesskabet, og sikre den nationale udvikling inden for landbrugsproduktionen samt bidrage til en harmonisk udvikling i verdenshandelen, herunder opretholdelsen af et tilfredsstillende niveau for samhandelen mellem medlemslandene og tredielandene.

51. Gennemførelsen af et fælles niveau for landbrugspriserne må indledes med en udjævning af priserne på de landbrugsvarer, som i dag fastsættes af de enkelte medlemslandes regeringer. Kommissionen vil fremlægge konkrete forslag vedrørende tilnærmelsen af kornpriserne for høståret 1963-64, således at Rådet vil kunne træffe beslutning herom inden 1. april 1963.

C. Den gradvise gennemførelse af lige konkurrencevilkår.

52. De endnu gældende nationale beskyttelsesforanstaltninger inden for landbruget skal afvikles gradvis i løbet af overgangsperioden, d. v. s. inden udgangen af 1969. Da produktion og handel på det enkelte

marked inden for Fællesskabet bør kunne udvikle sig under fri konkurrence, må traktatens bestemmelser og de af Rådet udstedte forordninger om den gradvise fjernelse af konkurrenceforstyrrende elementer på landbrugsmarkederne føres ud i praksis og om nødvendigt suppleres. Dette gælder især:

- a) Statsstøtte: for de former for sådan støtte, som ikke vil blive afskaffet, bør der udarbejdes en fælles politik (jfr. kapitel II, § 32 ovenfor);
- b) Transporttarifpolitik for så vidt angår transport af landbrugsprodukter og -produktionsmidler;
- c) Beskatning af produktion af og handel med landbrugsprodukter og -produktionsmidler.

D. Det fælles finansielle ansvar.

53. Den gradvise gennemførelse af det fælles ansvar for finansieringen er et vigtigt led i integrationen. Dette må gennemføres systematisk inden for rammerne af de forordninger, som Rådet har vedtaget, og på basis af de rapporter, som Kommissionen årligt fremlægger i henhold til forordning nr. 25. For at Den europæiske Udviklings- og Garantifond vil kunne blive i stand til at overtage finansieringen af visse foranstaltninger, når de fælles markedsorganisationer er trådt i kraft, vil Kommissionen om kort tid fremsætte forslag til Rådet om virkemåden for fonden, især for så vidt angår fastsættelse af regler, ifølge hvilke de pågældende udgifter vil blive betraget som egnede til fælles finansiering, og for så vidt angår den institutionelle mekanisme for et nært samarbejde mellem medlemslandene og Kommissionen.

E. Landbrugsstruktur.

54. Kraftig økonomisk ekspansion øver indflydelse på landbruget på to måder: for det første vil forbrugere med stigende indkomster købe mere, især af kødprodukter; for det andet tvinger den almindelige økonomiske udvikling, stigende lønninger og tekniske fremskridt samtidig med åbningen af nye markeder landbrugsvirksomhederne til en uafsluttelig tilpasning, således at forskellen mellem indkomsterne for de personer, der er beskæftiget ved landbruget, og personer i